

รูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียน

ในศตวรรษที่ 21 ในโรงเรียนเอกชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี*

A STUDENT AFFAIRS ADMINISTRATION MODEL FOR ENHANCING 21ST-CENTURY LIFE SKILLS OF STUDENTS IN PRIVATE SCHOOLS IN SURAT THANI PROVINCE

กิริติ กุลวานิชไชยนันท์*, นพรัตน์ ชัยเรือง, ชุศักดิ์ เอกเพชร

Keerati Kullawanichaiyanan*, Nopparat Chairueang, Chusak Ekpetch

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช นครศรีธรรมราช ประเทศไทย

Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Nakhon Si Thammarat, Thailand

*Corresponding author E-mail: pipekeerati64@gmail.com

*Tel: 084-499-8039

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) พัฒนารูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 และ 3) ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น การวิจัยใช้ระเบียบวิธีแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและสะท้อนบริบทของสถานศึกษาอย่างรอบด้าน ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครูในโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 313 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบสอบถาม และแบบประเมินรูปแบบ ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้จริง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI) ร่วมกับการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานกิจการนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI) รวมเท่ากับ 0.28 ด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ได้แก่ การส่งเสริมอนามัยโรงเรียน รองลงมา คือ กิจกรรมประชาธิปไตย และวินัยนักเรียน ขณะที่ทักษะชีวิตที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ภาวะความเป็นผู้นำทางสังคม 2) รูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนที่พัฒนาขึ้น คือ VLIPD Model ซึ่งมุ่งพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างเป็นระบบ และ 3) ผลการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่ารูปแบบมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับสูงตามเกณฑ์ที่กำหนด

คำสำคัญ: การบริหารงานกิจการนักเรียน, ทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21, โรงเรียนเอกชน, จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Abstract

The purposes of this research were to: 1) Investigate the current conditions, desirable conditions, and priority needs of student affairs administration for enhancing 21st-century life skills in private schools in Surat Thani Province; 2) Develop a student affairs administration model to enhance 21st-century life skills; and 3) Examine the accuracy, appropriateness, feasibility, and utility of the developed model. This study employed a mixed methods research design. The qualitative phase collected data through document analysis, in-depth interviews, focus group discussions, and expert seminars in order to obtain comprehensive data and reflect the educational context thoroughly. The quantitative phase involved a sample of 313 administrators and teachers from private schools in Surat Thani Province, selected through multi-stage random sampling. The research instruments included interview forms, questionnaires, and model evaluation forms, which were validated prior to implementation. Data were analyzed using mean, standard deviation, and the Priority Needs Index (PNI), along with content analysis. The findings revealed that: 1) The overall current and desirable conditions of student affairs administration were at a high level, with an overall PNI of 0.28. The highest priority need was school health promotion, followed by democratic activities and student discipline. The life skill with the highest priority need was social leadership; 2) The developed model, named the VLIPD Model, aims to systematically enhance students' 21st-century life skills; and 3) The evaluation results by experts indicated that the model demonstrated high levels of accuracy, appropriateness, feasibility, and utility according to the established criteria.

Keywords: Student Affairs Administration, 21st Century Life Skills, Private Schools, Surat Thani Province

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 โลกกำลังเผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคม ส่งผลให้ระบบการศึกษาทั่วโลกต้องปรับเปลี่ยนจากการมุ่งเน้นเพียงการถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการไปสู่การพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการทำงานในโลกยุคใหม่ โดยเฉพาะ ทักษะชีวิต (Life Skills) และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 องค์การระหว่างประเทศหลายแห่งได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะดังกล่าว เช่น (UNESCO, 2015) ระบุว่า การศึกษายุคใหม่ต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา ความรับผิดชอบต่อสังคม และความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง ขณะเดียวกัน World Economic Forum 2023 รายงานว่า ทักษะสำคัญสำหรับอนาคตของแรงงานโลก ได้แก่ การคิดเชิงวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกับผู้อื่น และภาวะผู้นำทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศของประเทศไทยทั้งยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (มาตรา 6, 22 และ 24) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมยุคดิจิทัล

อย่างไรก็ตาม รายงานและการศึกษาหลายฉบับในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาได้สะท้อนถึงปัญหา ช่องว่างทักษะ (Skills Gap) ระหว่างทักษะที่ระบบการศึกษาผลิตกับทักษะที่ตลาดแรงงานต้องการ โดย World Economic Forum 2023 พบว่า นายจ้างมากกว่าร้อยละ 40 ทั่วโลกประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะที่เหมาะสม ขณะที่รายงานของ OECD ชี้ให้เห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษาจำนวนมากยังขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับการดำรงชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าระบบการศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาระบบการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สามารถเสริมสร้างทักษะชีวิตและสมรรถนะสำคัญให้กับผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม

ในบริบทของสถานศึกษา การบริหารงานกิจการนักเรียน ถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะชีวิตที่พึงประสงค์ ผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และกิจกรรมเสริมสร้างวินัยและความรับผิดชอบ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยหลายฉบับสะท้อนว่าการดำเนินงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษายังประสบปัญหาด้านประสิทธิภาพ เช่น การขาดรูปแบบการบริหารที่เป็นระบบ การขาดเครื่องมือในการติดตามและประเมินผล และการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการกำหนดแนวทางพัฒนา (สุจิตรา อร่ามพงษ์พันธ์, 2565) โดยเฉพาะในบริบทของ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แม้จะมีความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนได้รวดเร็ว แต่ยังพบข้อจำกัดในการพัฒนางานกิจการนักเรียนให้สามารถเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ซึ่งสะท้อนถึงช่องว่างขององค์ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนเอกชนในพื้นที่ดังกล่าว

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนา รูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียน เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาเอกชนและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนา VLIPD Model ซึ่งครอบคลุมหลักการ กระบวนการ และเงื่อนไขความสำเร็จของการบริหารงานกิจการนักเรียน ผลการวิจัยคาดว่าจะ成为แนวทางสำคัญในการยกระดับคุณภาพการบริหารสถานศึกษาและเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตและพัฒนาตนเองได้อย่างมีคุณภาพในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานกิจการนักเรียน เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี การวิจัยดำเนินการโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ซึ่งประกอบด้วย การเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น รวมทั้งใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนให้มีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1,700 คน (ผดุงศักดิ์ ธารานุสิทธิ์, 2566) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 313 คน (พิมพ์ผกา โพธิจันทร์ และคณะ, 2564) โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยแบ่งชั้นตามตำแหน่งหน้าที่ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ในส่วนของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหาร การศึกษาและงานกิจการนักเรียน จำนวน 9 คน สำหรับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนเอกชน จำนวน 9 คน สำหรับการสนทนากลุ่ม เพื่อใช้ในการตรวจสอบและยืนยันรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานกิจการนักเรียน แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารสถานศึกษา และแบบประเมินรูปแบบการบริหารงาน กิจการนักเรียนสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม เครื่องมือวิจัยได้รับการตรวจสอบความตรงเชิง เนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (พิศิษฐ์ ตันทวนิช และพนา จินดาศรี, 2561) และคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การยอมรับ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง และหาค่า ความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ตามแนวคิด ของ Cronbach, L. J. ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 (Cronbach, L. J., 1951)

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับผู้บริหาร สถานศึกษาและครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของ การบริหารงานกิจการนักเรียน จากนั้นดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงลึก เกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนที่ส่งเสริมทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งจัดการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญและการสนทนากลุ่ม เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ ที่พัฒนาขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม และใช้การวิเคราะห์ดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (Modified Priority Need Index: PNI Modified) เพื่อจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม และการสนทนากลุ่ม ได้วิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปประเด็นสำคัญและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียน

การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานกิจการนักเรียน โดยการวิเคราะห์เอกสารและเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและครูในโรงเรียนเอกชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทั้งการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อนำข้อมูลมาสังเคราะห์แนวทางการพัฒนารูปแบบ ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียน ผู้วิจัยนำข้อมูลจากระยะที่ 1 มาสังเคราะห์และพัฒนารูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนที่เรียกว่า “VLIPD Model” จากนั้นนำร่างรูปแบบเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิผ่านการสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบ และระยะที่ 3 การตรวจสอบและยืนยันรูปแบบ โดยผู้วิจัยจัดการสนทนากลุ่มกับผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนเพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ ก่อนนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงรูปแบบให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในสถานศึกษาเอกชนต่อไป

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิต ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานกิจการนักเรียน เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีผลดังตารางต่อไปนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานกิจการนักเรียน เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมและรายด้าน (n = 313)

การบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้าง ทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	
1. การส่งเสริมอนามัยโรงเรียน	3.53	0.53	มาก	4.57	0.59	มากที่สุด	0.29
2. การส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย	3.58	0.60	มาก	4.58	0.53	มากที่สุด	0.28
3. การส่งเสริมวินัยนักเรียน	3.54	0.55	มาก	4.55	0.59	มากที่สุด	0.28
4. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.59	0.56	มาก	4.60	0.56	มากที่สุด	0.28
5. การบริหารเพื่อพัฒนาผู้เรียน	3.60	0.52	มาก	4.62	0.54	มากที่สุด	0.28
โดยรวม	3.57	0.55	มาก	4.59	0.56	มากที่สุด	0.28

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการการบริหารเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.60$) รองลงมา คือ ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 3.59$) และด้านการส่งเสริมอนามัยโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.53$)

ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการการบริหารเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.62$) รองลงมา คือ ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.60$) และด้านการส่งเสริมวินัยนักเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.55$)

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม คือ 0.28 ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การส่งเสริมอนามัยโรงเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.29$) รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย ด้านการส่งเสริมวินัยนักเรียน ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และด้านการบริหารเพื่อพัฒนาผู้เรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.28$)

1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และดัชนีความต้องการจำเป็นของการเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมและรายด้าน (n = 313)

การเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified}
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
1. ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์	3.60	0.54	มาก	4.57	0.51	มากที่สุด	0.27
2. ทักษะด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	3.55	0.54	มาก	4.55	0.51	มากที่สุด	0.28
3. ทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว	3.57	0.54	มาก	4.56	0.51	มากที่สุด	0.28
4. ทักษะการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	3.54	0.53	มาก	4.54	0.52	มากที่สุด	0.28
5. ทักษะภาวะความเป็นผู้นำทางสังคม	3.55	0.53	มาก	4.53	0.50	มากที่สุด	0.28
โดยรวม	3.56	0.54	มาก	4.55	0.51	มากที่สุด	0.28

จากตารางที่ 2 พบว่า สภาพปัจจุบันของการเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.60$) รองลงมา คือ ด้านทักษะด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และด้านทักษะภาวะความเป็นผู้นำทางสังคม ($\bar{X} = 3.55$) และ ด้านทักษะการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.54$)

ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.57$) รองลงมา คือ ด้านทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว ($\bar{X} = 4.56$) และด้านทักษะภาวะความเป็นผู้นำทางสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.53$)

ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม คือ 0.28 ด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านทักษะด้านความรับผิดชอบ ต่อสังคม ด้านทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว ด้านทักษะการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และด้านทักษะภาวะ ความเป็นผู้นำทางสังคม ($PNI_{modified} = 0.28$) รองลงมา คือ ด้านทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ ($PNI_{modified} = 0.27$)

1.3 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น มีสภาพ ปัจจุบันอยู่ในระดับ “มาก” ในขณะที่สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ “มากที่สุด” โดยมีค่าดัชนีความต้องการ จำเป็น ($PNI_{modified}$) รวมอยู่ที่ 0.28 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงช่องว่างการพัฒนาที่สำคัญ โดยในมิติด้านการบริหารงาน การส่งเสริมอนามัยโรงเรียน เป็นประเด็นที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่สุดในการพัฒนา ส่วนในมิติด้านทักษะชีวิตของผู้เรียน พบว่า กลุ่มทักษะที่มีความต้องการจำเป็นสูงและต้องเร่งส่งเสริม ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อสังคม ความยืดหยุ่น และการปรับตัว การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และภาวะความเป็นผู้นำทางสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน ให้สอดคล้องกับความคาดหวังและมาตรฐานของทักษะในศตวรรษที่ 21 อย่างยั่งยืน

2. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน เอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 3 ส่วน ได้แก่ 1) ชื่อและหลักการของรูปแบบ 2) กระบวนการดำเนินงาน และ 3) การประเมินผลและเงื่อนไขความสำเร็จ โดยประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลักทางการบริหาร ได้แก่ การส่งเสริมอนามัยโรงเรียน กิจกรรมประชาธิปไตย วินัยนักเรียน ระบบดูแลช่วยเหลือ และการบริหารเพื่อพัฒนาผู้เรียน บูรณาการเข้ากับทักษะชีวิต 5 ด้าน คือ ทักษะ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว ทักษะการทำงาน อย่างมีประสิทธิภาพ และ ทักษะภาวะความเป็นผู้นำทางสังคม ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ตามวงจรคุณภาพ (PDCA) ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ การวางแผนมุ่งทักษะชีวิต การดำเนินงานกิจการนักเรียน การประเมินผล และการพัฒนาปรับปรุง ซึ่งผลการวิจัยยืนยันว่ารูปแบบดังกล่าวมีความเหมาะสมเชิงทฤษฎีและ บริบทพื้นที่ มีความสมบูรณ์ครอบคลุมทั้งเชิงนโยบายและการปฏิบัติ จึงเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับศักยภาพ ผู้เรียนให้สามารถปรับตัวและดำรงชีวิตในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพร้อมสำหรับการ นำไปขยายผลในสถานศึกษาที่มีบริบทใกล้เคียงกัน

3. ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.1 ผลการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียน เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบดังกล่าวมีความถูกต้องและเหมาะสมในทุกรายการ

โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงเชิงคุณภาพตามข้อเสนอแนะเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทางวิชาการและสอดคล้องกับการปฏิบัติจริงมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย การขยายเครือข่ายความร่วมมือให้ครอบคลุมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน การพัฒนาเครื่องมือและวิธีการประเมินผลให้มีความชัดเจน ตลอดจนการปรับปรุงการจัดวางองค์ประกอบเชิงทัศน์ (Visual Model) โดยกำหนดให้กระบวนการดำเนินงานอยู่ส่วนนอกและองค์ประกอบการบริหารงานกิจการนักเรียนอยู่ส่วนใน พร้อมทั้งเรียงลำดับแนวทางปฏิบัติประเด็นเร่งด่วนตามดัชนีความต้องการจำเป็น ส่งผลให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความง่ายต่อการนำไปสื่อสารและประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและครบถ้วนทุกมิติ

3.2 ผลการตรวจสอบความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครู พบว่า แบบมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริงและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาสถานศึกษาในระดับสูง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงรูปแบบเชิงคุณภาพตามข้อเสนอแนะจากการสนทนากลุ่มเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและการนำไปปฏิบัติ ประกอบด้วย การปรับปรุงนิยามในองค์ประกอบของกระบวนการดำเนินงานให้มีความสั้น กระชับ และได้ใจความชัดเจน การพัฒนารูปแบบเชิงทัศน์โดยเน้นความเชื่อมโยงขององค์ประกอบให้มีลักษณะเป็นวงจรการพัฒนาที่ต่อเนื่องสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างขั้นตอนต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ตลอดจนการปรับปรุงการจัดวางองค์ประกอบให้มีความชัดเจนและสื่อความหมายได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสมบูรณ์เชิงโครงสร้างและมีความพร้อมในการนำไปขับเคลื่อนการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเป็นรูปธรรม

3.3 ผลการปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะส่งผลให้ได้รูปแบบที่มีความสมบูรณ์และพร้อมนำไปใช้จริง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงรูปแบบใน 3 ด้านสำคัญ ด้านโครงสร้างและองค์ประกอบ โดยปรับปรุงแผนภาพให้แสดงความสัมพันธ์เชิงระบบที่มีลักษณะเป็นวงจรการพัฒนาต่อเนื่อง กำหนดให้กระบวนการดำเนินงานอยู่ส่วนนอกและองค์ประกอบกิจการนักเรียนอยู่ส่วนใน พร้อมทั้งเรียงลำดับแนวทางปฏิบัติเชิงรุกตามดัชนีความต้องการจำเป็น ด้านกระบวนการบริหาร ปรับนิยามและขั้นตอนดำเนินงานให้สั้น กระชับ ชัดเจน ตลอดจนเพิ่มเครื่องมือการประเมินผลที่เอื้อต่อการนำไปปฏิบัติ ด้านเครือข่ายความร่วมมือ โดยขยายขอบเขตการมีส่วนร่วมให้ครอบคลุมทั้งภาคีเครือข่ายภาครัฐและเอกชน การปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังกล่าวส่งผลให้รูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนมีความสมบูรณ์เชิงวิชาการ ครบถ้วนตามบริบทของโรงเรียนเอกชน และมีความพร้อมในการนำไปขับเคลื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี อภิปรายผล ได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันของการบริหารงานกิจการนักเรียนและการเสริมสร้างทักษะชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับ “มาก” ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ “มากที่สุด” สะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นฐานการดำเนินงานที่ดี แต่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องยังมีความคาดหวังสูงในการยกระดับคุณภาพเพื่อรองรับความท้าทายยุคดิจิทัล เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น พบประเด็นสำคัญ คือ ด้านการส่งเสริมอนามัยโรงเรียน

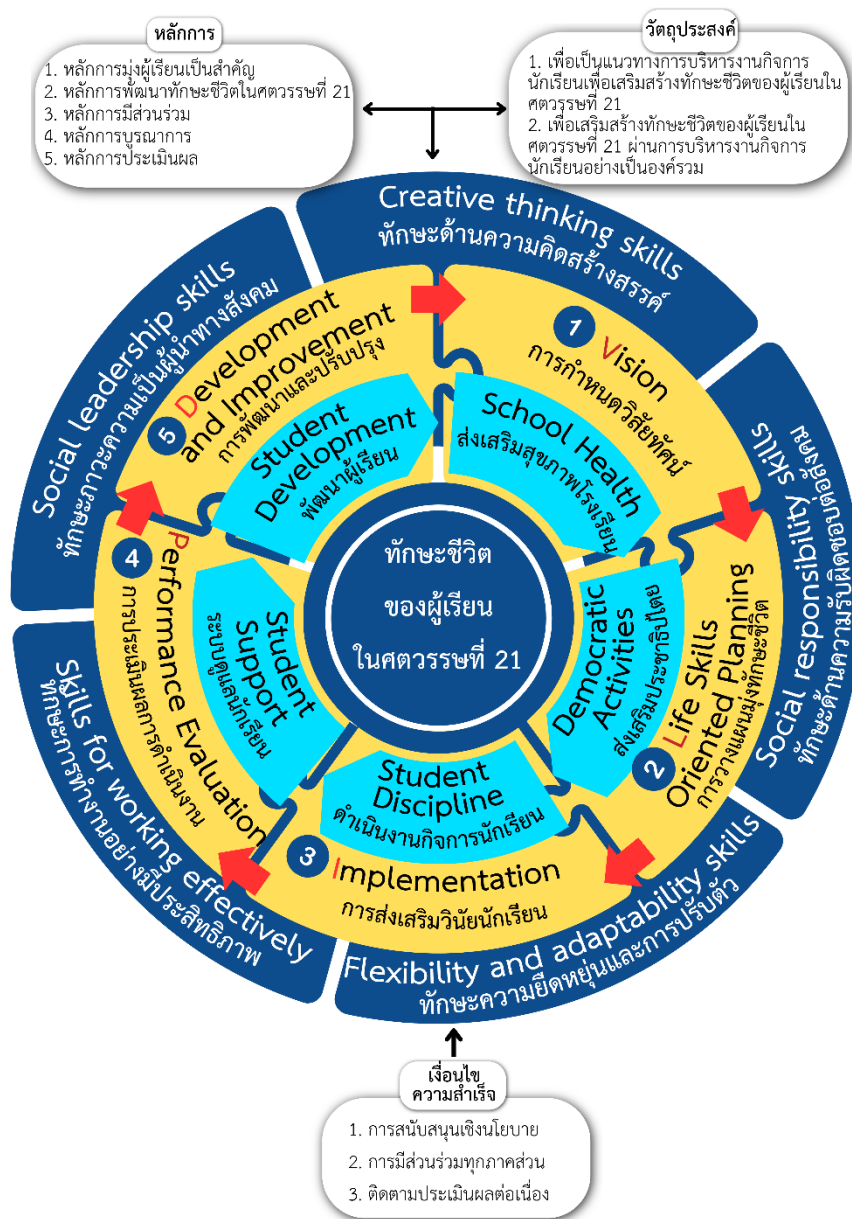
มีลำดับความจำเป็นเร่งด่วนสูงสุด สอดคล้องกับแนวคิด ที่ระบุว่าสุขภาวะเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาทักษะชีวิต (เบญจวรรณ ถนอมชยธวัช และคณะ, 2559) โดยเฉพาะในบริบทหลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในมิติด้านผู้เรียน พบว่า ทักษะด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ความยืดหยุ่น และภาวะผู้นำ มีความต้องการจำเป็นสูง ที่เน้นว่าสมรรถนะการปรับตัวและการทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นหัวใจสำคัญของการทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ 21

2. ผลการพัฒนาแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลักและกระบวนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน มีความโดดเด่นในด้านการบูรณาการองค์ความรู้เชิงทฤษฎีเข้ากับบริบทเชิงประจักษ์อย่างเป็นระบบ การที่รูปแบบครอบคลุมทั้งมิติด้านสุขภาวะ วินัย และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดการบริหารสถานศึกษา สมัยใหม่ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม (ปวีณา คุราน่า และคณะ, 2567) นอกจากนี้ กระบวนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน (VLIPD) ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์จนถึงการปรับปรุงผล ยังสะท้อนถึงวงจรคุณภาพ PDCA ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้การบริหารงานมีความต่อเนื่องและยั่งยืนการเชื่อมโยงทักษะชีวิต 5 ด้านตามมาตรฐาน OECD และ UNESCO เข้ากับงานกิจการนักเรียน ทำให้รูปแบบนี้ไม่ใช่เพียงการบริหารงานเชิงโครงสร้าง แต่เป็นนวัตกรรมที่มุ่งเน้นผลลัพธ์สู่ตัวผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริง (Taguma, M. et al., 2023)

3. ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า รูปแบบดังกล่าวมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ในระดับสูง สะท้อนถึงความสมบูรณ์เชิงทฤษฎีและการจัดโครงสร้างเชิงระบบที่ชัดเจน โดยอาศัยแนวคิดการบริหารเชิงระบบและการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิลเลียม คัมมัน และคณะ ในด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (วิลเลียม คัมมัน และคณะ, 2564) นอกจากนี้ รูปแบบยังสามารถเชื่อมโยงสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการปรับกระบวนการให้กระชับและสอดคล้องกับวงจรคุณภาพ PDCA ตามแนวคิดของ ฌ็อง-ฌัก จีวประเสริฐ และพรเทพ รุ่งแผน ที่สรุปว่า กระบวนการพัฒนางานอย่างเป็นระบบ (ฌ็อง-ฌัก จีวประเสริฐ และพรเทพ รุ่งแผน, 2563) รวมถึง การเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ ธัญดา ภัคธนาภิญโญ ที่สรุปว่า การเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาอย่างยั่งยืน (ธัญดา ภัคธนาภิญโญ, 2565) อีกทั้ง การนำค่าดัชนีความต้องการจำเป็น มาใช้ในการกำหนดแนวทางปฏิบัติ ช่วยให้การบริหารทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสมและตอบสนองบริบทของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้อย่างแท้จริง โดยสรุป VLIPD Model เป็นรูปแบบการบริหารที่มีทั้งความเข้มแข็งทางวิชาการ ความยืดหยุ่นในการใช้งาน และศักยภาพในการพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างยั่งยืน

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (VLIPD Model)

จากภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการวิจัยในครั้งนี้ได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ผ่านรูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นรูปแบบเชิงระบบที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน โดยบูรณาการหลักการมุ่งผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 การมีส่วนร่วม การบูรณาการ และการประเมินผล เข้ากับวัตถุประสงค์ในการใช้เป็นแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนอย่างเป็นระบบ กระบวนการดำเนินงาน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ที่เชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ด้านการพัฒนาผู้เรียน (Vision) โดยเน้นการส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียน

การวางแผนที่มุ่งเน้นทักษะชีวิต (Life Skills Oriented Planning) ผ่านการจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย การดำเนินงานตามแผน (Implementation) โดยมุ่งเสริมสร้างวินัยและความรับผิดชอบของผู้เรียน การประเมินผล การดำเนินงาน (Performance Evaluation) ด้วยระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Development and Improvement) ซึ่งนำไปสู่การเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนใน 6 ด้าน คือ ทักษะความคิดสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบต่อสังคม การวางแผนชีวิต ความยืดหยุ่นและการปรับตัว การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และภาวะผู้นำทางสังคม ทั้งนี้ รูปแบบดังกล่าวยังให้ความสำคัญกับเงื่อนไขความสำเร็จ ได้แก่ การสนับสนุนเชิงนโยบาย การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การนำไปใช้เกิดประสิทธิผลและความยั่งยืนในบริบทของสถานศึกษา

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การส่งเสริมอนามัยโรงเรียน ส่วนสภาพปัจจุบันของการเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน โดยด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ ทักษะด้านความรับผิดชอบต่อสังคม 2) รูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านการบริหาร 5 ด้าน ได้แก่ การส่งเสริมอนามัยโรงเรียน การส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย การส่งเสริมวินัยนักเรียน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการบริหารเพื่อพัฒนาผู้เรียน ส่วนองค์ประกอบด้านการเสริมสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว ทักษะการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และทักษะภาวะความเป็นผู้นำทางสังคม 3) ผลการตรวจสอบรูปแบบ พบว่า รูปแบบมีความถูกต้อง เหมาะสม มีความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ในทุกด้าน สำหรับข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ สถานศึกษาควรนำรูปแบบดังกล่าวไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติงาน โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมอนามัยโรงเรียนและการพัฒนาทักษะความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นลำดับแรก ผู้บริหารและครูควรบูรณาการองค์ประกอบ การบริหารและทักษะชีวิตทั้ง 5 ด้านเข้ากับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง พร้อมทั้งสนับสนุน ทรัพยากร งบประมาณ และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างเหมาะสม รวมทั้งจัดให้มีระบบติดตามและประเมินผล อย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำผลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน ในบริบทของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐชา จิวประเสริฐ และพรเทพ ฐัฒน. (2563). แนวทางพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ตามวงจรคุณภาพ PDCA ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ, 8(32), 1-12.
- ธัญดา ภัคธนาภิญโญ. (2565). การบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา. วารสารนวัตกรรมการบริหารการศึกษา, 1(1), 1-9.
- เบญจวรรณ ถนอมชยธวัช และคณะ. (2559). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21: ความท้าทายในการพัฒนานักศึกษา. วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้, 3(2), 208-222.
- ปวีณา คุราน่า และคณะ. (2567). การจัดการศึกษาแบบองค์รวม เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในบริบทสังคมไทย. วารสารร้อยแก่นสารสนธิ์, 9(9), 867-881.
- ผดุงศักดิ์ ธารานุสิทธิ์. (2566). แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปทุมธานี. วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น, 5(4), 39-56.
- พิมพ์ภา โพธิจันทร์ และคณะ. (2564). การบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3. วารสารร้อยแก่นสารสนธิ์, 6(11), 79-92.
- พิศิษฐ์ ตันทวนิช และพนา จินดาศรี. (2561). ความหมายที่แท้จริงของค่า IOC. วารสารการวัดผลการศึกษา, 24(2), 3-12.
- วิไลภรณ์ คำมั่น และคณะ. (2564). การประเมินแบบเสริมพลัง: การประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การประเมินผล การเรียนรู้ สู่ความเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 40(2), 54-67.
- สุจิตรา อร่ามพงษ์พันธ์. (2565). รูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 10(5), 2079-2096.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Taguma, M. et al. (2023). OECD Learning Compass 2030: Implications for Mathematics Curricula. SPRINGER NATURE Link, 479-509. https://doi.org/10.1007/978-3-031-13548-4_32.
- UNESCO. (2015). Rethinking education: towards a global common good? Paris: UNESCO.